Lietas Nr. C32333515
Lietas arhīva Nr. C-1350-16/12

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2016.gada 3.maijā

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Anna Mihailova
ar tiesas sēdes sekretāri Eviju Jurkevicu,
piedaloties atbildētājas pārstāvei /pers. A/.
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu maksātnespējīgās fiziskās personas /pers. B/ administratora /pers. C/ prasībā pret /pers. D/ par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu.

Aprakstošā daļa

Prasītājs maksātnespējīgās fiziskās personas /pers. B/ administrators /pers. C/ cēlis tiesā prasību pret atbildētāju /pers. D/ par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu, kurā, pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 96.panta pirmās daļas 1.punktu, 131.panta pirmās daļas 2.punktu, 144., 153.pantu, Civillikuma 1415.pantu lūdz tiesu a**tzīt par spēkā neesošu /pers. B/ un /pers. D/ 2015.gada 27.aprīļa pirkuma līgumu,** ar kuru /pers. D/ ieguva īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese/; d**zēst visus** Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs A/**ierakstus par nekustamā īpašuma /adrese/, īpašuma tiesību nostiprināšanu /pers. D/; p**iedzīt no /pers. D/ par labu maksātnespējīgajam /pers. B/ tiesāšanās izdevumus.

Prasības pieteikumā norādīts, ka ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 10.jūlija spriedumu pasludināta /pers. B/ fiziskās personas maksātnespējas procesa lieta. Ar tiesas spriedumu par prasītāja administratoru iecelts /pers. C/.

Maksātnespējas procesa gaitā administrators ir konstatējis, ka prasītājs trīs mēnešus pirms maksātnespējas pasludināšanas ir atsavinājis sievas mātei savu vienīgo nekustamo īpašumu, tādējādi nodarot zaudējumus kreditoriem un apejot Maksātnespējas likumā noteikto kreditoru apmierināšanas kārtību.

2014.gada 12.novembrī prasītājs no /pers. F/ par 29 500 *euro* iegādājās dzīvokļa īpašumu /adrese/, īpašuma iegādes pirkuma maksa tika samaksāta ar prasītāja uzkrājumiem 10 000 *euro* apmērā un 19 000 *euro* ar hipotekāro aizņēmumu, kuru izsniedza AS "SEB banka".

Noformējot hipotekāro kredītu, prasītājs pasūtīja un iesniedza bankai SIA "Interbaltija" 2014.gada 21.oktobra vērtējumu, no kura izriet, ka īpašuma tirgus vērtība bija 30 900 *euro*.

No 2014.gada 3.novembra prasītāja un AS "SEB banka" noslēgtā kredīta līguma 1.4. un 1.2.punkta izriet, ka hipotekārais kredīts tika izsniegts uz 20 gadiem un ik mēnesi prasītājam bija jāatmaksā 79,83 *euro* .

Kredīta pieprasījumā Prasītājs apliecināja, ka ģimenes uzturēšanai nepieciešamie izdevumi ir 650 *euro* mēnesī, bet kredīta atmaksai tiks novirzīti 200 *euro* mēnesī. No VSAA 2015.gada 10.augusta izziņas izriet, ka pirms un pēc kredīta noformēšanas un īpašuma iegādes, prasītāja vidējie mēneša ienākumi bija 1400 *euro*. Tādējādi secināms, ka prasītājam bija pietiekami un stabili ienākumi, lai pildītu saistības, kas izriet no kredīta līguma.

Ar 2015.gada 27.aprīļa pirkuma līgumu prasītājs pārdeva īpašumu /pers. D/ par 29500 *euro*. Saskaņā ar pirkuma līguma 15.punktu un pretēji nekustamo īpašumu darījumu praksei, Prasītājs apņēmās segt izdevumus, kas saistīti ar nostiprinājuma lūguma parakstīšanu, kā arī zemesgrāmatu valsts un kancelejas nodevas par atbildētājas īpašuma tiesību reģistrēšanu. No Zemesgrāmatu nodaļā atrodamā 2015.gada 28.aprīļa nostiprinājuma lūguma un kvīts izriet, ka prasītāja kopējie izdevumi bija 682,64 *euro,* ko veido valsts nodeva un izdevumi par notāra pakalpojumiem. Ņemot vērā, ka prasītājam bija jāapmaksā arī īpašuma iegūšanas izdevumi 724,47 *euro* apmērā, tad secināms, ka tikai darījumi ar īpašuma noformēšanu prasītājam radīja zaudējumus 1407,11 *euro,* ko veido iegādes izdevumi 682,64 *euro* + atsavināšanas izdevumi 724,47 *euro* = 1407,11 *euro*) apmērā.

No Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes 2015.gada 27.jūlija izziņas izriet, ka atbildētāja ir prasītāja sievas - /pers. G/ - māte.

2015.gada 15.septembrī administrators lūdza SIA "Interbaltija" veikt atkārtotu īpašuma novērtēšanu, nosakot tirgus vērtību uz brīdi, kad prasītājs to atsavināja sievas mātei. No minētā vērtējuma izriet, ka uz 2015.gada 27.aprīli īpašuma tirgus vērtība bija 33 700 *euro*.

No Prasītāja kreditoru prasījumu reģistra un Talsu rajona tiesas 2011.gada 12.oktobra lēmuma par izpildu raksta izsniegšanu šķīrējtiesas nolēmuma piespiedu izpildei izriet, ka prasītājs jau kopš 2011.gada 27.jūlija nav pildījis saistības pret SIA "Swedbank Līzings".

Maksātnespējas procesa gaitā administrators ir konstatējis, ka četrus mēnešus pirms maksātnespējas procesa uzsākšanas, prasītājs ir pārdevis atbildētājai arī motociklu /transportlīdzeklis/ un automašīnu /TL marka/ par kopējo pirkuma maksu 5700 *euro*. Prasītājs administratoram paskaidroja, ka atbildētāja šo pirkuma maksu esot samaksājusi skaidrā naudā, bet iegūtos līdzekļus prasītājs esot paspējis iztērēt pirms maksātnespējas procesa uzsākšanas.

Atsaucoties uz Maksātnespējas likuma 144.un 153.pantu, administrators norāda, ka prasītājs apzināti ir noslēdzis fiktīvu darījumu ar sievas māti, lai nodarītu zaudējumus kreditoriem, jo īpašums tika pārdots par nesamērīgi zemu cenu un iegūtie naudas līdzekļi netika novirzīti SIA "Swedbank Līzings" kreditora prasījuma apmierināšanai. Ar SIA "Interbaltija" vērtējumiem ir pierādīts, ka īpašuma tirgus vērtība bija lielāka nekā tā summa, kuru prasītājs, izskata pēc, uzrādīja fiktīvajā pirkuma līgumā.

Ar prasītāja un atbildētāja starpā noslēgtajiem transporta līdzekļu atsavināšanas līgumiem pierādīts, ka prasītājs ir radījis zaudējumu kreditoriem, jo fiktīvos pirkuma līgumos uzrādītās pirkuma maksas, kuras it kā esot samaksātas skaidrā naudā, netika novirzītas SIA "Swedbank Līzings" prasījuma apmierināšanai.

Ar 2015.gada 9.aprīļa pavadzīmi Nr. APM 435/2015 prasītājs iegādājās no SIA "AP Mežs" automašīnu /TL marka/ L200, 2002.gada izlaidums. Saskaņā ar pirkuma līgumu 4.punktu, automašīnas pirkuma maksa tika noteikta 1815 *euro* apmērā. 2015.gada 12.jūnijā prasītājs veica daļēju pavadzīmes Nr. APM 435/2015 apmaksu, pārskaitot SIA "AP Mežs" 1000 *euro*. Atbildot uz administratora informācijas pieprasījumu par naudas

līdzekļu saņemšanas pamatojumu, SIA "AP Mežs" iesniedza administratoram 2015.gada 1.jūlija vienošanos, kurā prasītājs bija atteicies no tiesībām samaksāt atlikušo pirkuma maksu, lai iegūtu īpašumā transportlīdzekli, un piekritis, ka samaksātie 1000 *euro* ir uzskatāmi par automašīnas nomas maksu. Tādējādi, prasītājs par automašīnas, kuras pārdošanas cena bija 1815 *euro*, trīs mēnešu nomu samaksāja 1000 *euro* , kas ir acīmredzama zaudējumu radīšana kreditoriem.

Bez tam, prasītājs ir sniedzis administratoram apzināti nepatiesu informāciju un slēpis savus ienākumus. Tā, atbildot uz administratora 2015.gada 15.jūlija informācijas pieprasījuma 13.punktu, ar kuru administrators lūdza sniegt informāciju par debitoru parādiem, prasītājs norādīja, ka viņam tādu nav. Savukārt no zvērinātas tiesu izpildītājas Aelitas Tribas aizvietotājas zvērinātas tiesu izpildītājas Zanes Trasūnes 2015.gada 19.augusta vēstules izriet, ka prasītājam ir prasījuma tiesības pret trešo personu, kuras pamatotas ar tiesas spriedumu, kas nodots piespiedu izpildei.

Apkopojot augstāk minēto, administrators uzskata, ka ir pierādīti Maksātnespējas likuma 144.un 153.panta norādītie pamati prasītāja darījumu apstrīdēšanai.

Prasītāja un atbildētājas 2015.gada 27.aprīļa pirkuma līgums par īpašuma atsavināšanu ir atzīstams par spēkā neesošu, jo tas ir noslēgts četru mēnešu periodā pirms maksātnespējas procesa pasludināšanas un ar to ir nodarīti zaudējumi kreditoriem.

Atsaucoties uz Maksātnespējas likuma 96.panta pirmās daļas 1.punktu, administrators norāda, ka ar SIA "Interbaltija" 2015.gada 15.septembra vērtējumu ir pierādīts, ka īpašums 2015.gada 27.aprīlī tika atsavināts par pirkuma maksu, kura ir mazāka par tirgu cenu. No vērtējuma izriet, ka īpašuma tā brīža reālā tirgus cena bija 33700 *euro*. Prasītājs pirkuma līgumā uzrādīja, ka īpašums tiek pārdots par 29500 *euro*.

Ņemot vērā, ka prasītājs bija sedzis īpašuma iegādes reģistrēšanas izdevumu 724,47 *euro* un arī atsavināšanas izdevumu 682,64 *euro*, tad atzīstams, ka īpašums tika atsavināts par 28092,89 *euro*. Līdz ar to secināms, ka apstrīdētā darījuma rezultātā prasītāja kreditoriem tika nodarīti zaudējumi 5607,11 *euro* .

Vērā ņemams apstāklis, ka atbildētāja ir prasītāja sievas māte un ir atzīstama par ieinteresēto personu Maksātnespējas likuma 131.panta pirmās daļas 2.punkta izpratnē. Līdz ar to, prezumējams, ka atbildētāja apzinājās, ka darījuma rezultātā tiks nodarīti zaudējumi kreditoriem, jo viņai kā prasītāja ģimenes loceklim nevarēja būt nezināmas meitas vīra finansiālās problēmas.

Ievērojot minēto, administrators uzskata, ka 2015.gada 27.aprīļa pirkuma līgums ir atzīstams par spēkā neesošu.

Tāpat administrators norāda, ka lietas faktiskie apstākļi apstiprina, ka prasītāja un atbildētājas 2015.gada 27.aprīļa pirkuma līguma mērķis ir izvairīties no saistību izpildes pret SIA "Swedbank Līzings" un apiet maksātnespējas likuma normas, kuras paredz, ka bankrota procedūras ietvaros ir atsavināma visa parādnieka manta, bet iegūtie līdzekļi sadalāmi starp kreditoriem likumā noteiktā kārtībā un secībā.

Atsaucoties uz Civillikuma 1415.pantu un Maksātnespēja likuma 128.panta ceturto daļu, administrators norāda, ka no 2014.gada 12.novembra pirkuma līguma un hipotekārā kredīta pieprasījuma dokumentiem izriet, ka prasītājs bija iekrājis 10000 *euro* īpašuma iegādes pirmās iemaksas veikšanai. Šos uzkrājumus prasītājs neizmantoja parādsaistību segšanai, bet gan iegādājās nekustamo īpašumu. Piesakot maksātnespēju, /pers. B/ tiesai norādīja, ka 2015.gada 21.aprīlī zvērināta tiesu izpildītāja Agnese Biķe esot nosūtījusi viņam paziņojumu par pienākumu ne vēlāk kā līdz 2015.gada 12.maijam labprātīgi izpildīt tiesas nolēmumu par parāda 21923,60 *euro* piedziņu par labu SIA "Swedbank Līzings".

Tādējādi prasītājs apzinājās, ka īpašums tiks atsavināts izsolē un saņemtie līdzekļi pēc hipotekārā kreditora prasījuma apmierināšanas tiks izmaksāti piedzinējam. Zvērinātas tiesu izpildītājas norādītajā sprieduma labprātīgas izpildes laikā, 2015.gada 27.aprīlī, prasītājs noslēdza pirkuma līgumu, ar kuru īpašumu atsavināja sievas mātei par pirkuma maksu 28092,89 *euro*, kas zemāka par tirgus cenu 33700 *euro*. Pirkuma maksas atlikumu 10790,76 *euro* apmērā, kas palika pēc AS "SEB banka" hipotekārā kreditora prasījuma apmierināšanas, prasītājs nenovirzīja saistību izpildei pret SIA "Swedbank Līzings".

Prasītājs arī pēc īpašuma atsavināšanas turpina dzīvot atbildētājai formāli piederošajā dzīvokli, jo tā ir norādīta kā prasītāja deklarētā dzīvesvieta. Saskaņā ar zemesgrāmatu ierakstiem, atbildētājai kopš 2013.gada 15.augusta pieder dzīvokļa īpašums /adrese/, kurā reģistrēta viņas deklarētā dzīvesvieta. Minētais netieši liecina, ka atbildētājai nebija nodoma iegādāties īpašumu, bet gan veikt formālas darbības, lai to pasargātu no prasītāja kreditoriem.

Atbildētāja attiecībā pret Prasītāju ir ieinteresētā persona Maksātnespējas likuma 131.panta pirmās daļas 2.punkta izpratnē un atzīstams, ka viņa zināja par prasītāja finansiālajām problēmām. Tādējādi secināms, ka prasītāja un atbildētājas noslēgtais pirkuma līgums ir neatļauta darbība, kuras mērķis ir apiet Maksātnespējas likuma 128.pantu.

Tāpat prasībā administrators lūdz nodrošināt celto prasību.

Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesneša 2015.gada 8.oktobra lēmumu tika nolemts apmierināt pieteikumu par prasības nodrošināšanu un ierakstīt aizlieguma atzīmi atbildētājai piederošajam dzīvokļa īpašumam /adrese/.

Par celto prasību atbildētāja iesniedza paskaidrojumus, kuros norādīts, ka prasību neatzīst un lūdz to noraidīt.

Paskaidrojumos norāda, ka lietā nav strīda par to, ka 2015.gada 27.aprīlī starp pusēm tika noslēgts Pirkuma līgums, saskaņā ar kuru atbildētāja ieguva īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese B/. Lietā ir strīds par to, vai minētais darījums ir prettiesisks un attiecīgi būtu atzīstams par spēkā neesošu.

Tā kā neilgi pēc strīdus dzīvokļa iegādes apstiprinājās, ka ģimenē ir gaidāms vēl ģimenes pieaugums, tad /pers. B/ laicīgi sāka meklēt plašāka mājokļa variantus. Kā rezultātā /pers. B/ nolēma pārdot dzīvokli, lai, pirmkārt, atgrieztu AS SEB banka saņemto aizdevumu otrkārt, lai mēģinātu iegādāties plašāku mājokli ar vismaz trim guļamistabām.

Atbildētāja izrādīja interesi iegādāties dzīvokli, tomēr, ņemot to faktu, ka tas bija ieķīlāts par labu AS SEB banka, savukārt nekustamā īpašuma tirgus cenas brīžiem ir neadekvātas, /pers. B/ pēc atbildētājas lūguma pasūtīja dzīvokļa novērtējumu, kā rezultātā SIA "VINDEKS", tika pasūtīts un sagatavots dzīvokļa novērtējums, ko veica sertificēta nekustamo īpašumu vērtētājs /pers. I/, un savā novērtējumā atzina, ka dzīvokļa tirgus vērtībā uz 2015.gada 21.aprīli ir 29300 *euro*. Līdz ar to, pamatojoties uz šo vērtējumu tika noslēgts pirkuma līgums.

Atbildētāja norāda, ka viņas redzējumā dzīvokļa iegādes darījums ir tiesisks, jo nav neviena pamatota argumenta, lai uzskatītu, ka ar šo darījumu tiktu veikta neatļauta un nepieļājīga darbība, kuras mērķis ir pretējs reliģijai, likumiem vai labiem tikumiem, vai kura vērsta, lai apietu likumu. Atbildētāja dzīvokli iegādājās par pirkuma summu 29500 *euro*, kura pat nedaudz pārsniedza tā tirgus vērtību 29300 *euro* apmērā. Turklāt, pats /pers. B/ šo dzīvokli bija iegādājies 2014.gada 12.novembrī, kas ir nepilni seši mēneši pirms tā atsavināšanas, tieši par tādu pašu pirkuma summu 29500 *euro* apmērā. Līdz ar to nav nekāda pamata uzskatīt, ka šis darījums būtu jāatzīst par spēkā neesošu.

Tāpat atbildētāja norāda, ka nav nekāda pamatojuma administratora /pers. C/ apgalvojumiem, ka atbildētāja nopirka dzīvokli par 28092,89 *euro,* jo darījuma priekšmets bija dzīvoklis un tā pirkuma summa bija 29500 *euro* , līdz ar to administratoram /pers. C/ nav nekāda juridiskā pamata patstāvīgi grozīt darījuma priekšmetu tikai tāpēc, ka līguma 15.punktā bija norāde, ka Madars sedz ar atbildētājs īpašuma tiesību reģistrēšanu saistītos izdevumus. atbildētāja uzskata, ka nav pareizi un nav objektīvi gatavot 2015.gada 15.septembrī dzīvokļa novērtējumu, kurā tiktu atspoguļota tā tirgus vērtība uz 2015.gada 27.aprīli. No brīža, kad atbildētāja ieguva īpašuma tiesības uz dzīvokli, līdz jaunā novērtējuma gatavošanai, pagāja gandrīz četri mēneši, pa

kuru laiku nekustamā īpašuma tirgus vai dzīvokļa tehniskais stāvoklis varēja krasi mainīties, turklāt kā zināms, pastāv vairāki faktori, kas ietekmē nekustamā īpašuma tirgu, piemēram, sezonālais aspekts, politiskā situācija valstī (piemēram, saistībā ar izmaiņām uzturēšanas atļauju izsniegšanas kārtībā).

No minētā atbildētāja secina, ka 2015.gada 15.septembra novērtējums tika reāli gatavots, ņemot vērā dzīvokļa 2015.gada 15.septembra tehnisko stāvokli, nevis tā stāvokli uz 2015.gada 27.aprīli. Ir skaidrs, ka neviens no SIA "Interbaltija" speciālistiem, neredzot dzīvokļa tehnisko stāvokli 2015.gada 27.aprīlī, nevar noteikt korektu un objektīvu dzīvokļa tirgus vērtību. SIA "Interbaltija" speciālisti var tikai subjektīvi pieņemt, ka dzīvokļa tirgus vērtība varēja būt mazliet lielāka, nekā norādīts 2015.gada 27.aprīļa pirkuma līgumā.

Atbildētāja uzskata, ka ar šo darījumu nevienam nav nodarīts kaitējums, tajā skaitā, nevienam kreditoram, arī /pers. B/ nav nodarīti zaudējumi. Pirkuma darījums ir tiesisks un tam nav nevienas pazīmes, kas liecinātu, ka darījums būtu atzīstams par spēkā neesošu.

Atbildētāja noskaidroja, ka 2007.gada 12.jūnijā starp SIA "Swedbank Līzings" un SIA "M.M.O.", tika noslēgts Līzinga līgums Nr.93329, saskaņā ar kuru SIA "Swedbank Līzings" nodeva Sabiedrībai līzingā-nomā ar izpirkuma tiesībām jaunu teleskopisko iekrāvēju. 2007.gada 12.jūnijā starp SIA "Swedbank Līzings" un /pers. B/ tika noslēgts Galvojuma līgums Nr.93329, saskaņā ar kuru /pers. B/ galvoja, ka visas saistības, kas izriet no 2007.gada 12.jūnija Līzinga līguma tiks pilnā apmērā izpildītas. Tā kā krīze bija skārusi arī Sabiedrību, tā kopš 2008.gada 30.novembra vairs nespēja nokārtot uzņemtās saistības. SIA "Swedbank Līzings" vērsās ar prasību pret /pers. B/Latvijas Komercbanku asociācijas šķīrējtiesā, par kuras 2011.gada 27.jūlija spriedumu, cik zināms atbildētājai, /pers. B/ uzzināja tikai pēc dzīvokļa pārdošanas.

Atbildētāja uzskata, ka prasītājs prasības pieteikumā atsaucās uz faktiem, kuru pamatotība nav apstiprināta ar atbilstošiem pierādījumiem, kā rezultātā šādi apgalvojumi nav vērtējami kā pilnvērtīgi argumenti prasījuma pamatošanai.

Par minētajiem paskaidrojumiem iebildumus ir iesniedzis administrators /pers. C/. Iebildumos norādīts, ka administratora ieskatā, SIA "Vindeks" veiktais dzīvokļa īpašuma /adrese/, novērtējums ir vērtējams kritiski, jo tas ir pretrunā ar 2014.gada 21.oktobra SIA "Interbaltija" vērtējumu, kurā norādīts, ka īpašuma tirgus vērtība ir 30 900 *euro*. Vispārzināms ir fakts, ka 2014.gada nogalē un 2015.gada sākumā sērijveida dzīvokļu cenas turpināja pieaugt un nekustamā īpašuma tirgū bija novērojamas pozitīvas tendences. Vērā ņemams, ka šo vērtējumu pasūtīja un apmaksāja pats /pers. B/ pirms dzīvokļa iegādes un izmantoja šo vērtējumu hipotekārā kredīta saņemšanai.

SIA "Interbaltija" 2015.gada 11.septembra atkārtotais novērtējums pierāda, ka 2015.gadā sērijveida dzīvokļu tirgus segmentā cenas turpināja pieaugt un dzīvokļa īpašuma /adrese/, tirgus vērtība uz 2015.gada 27.aprīli bija sasniegusi 33 700 *euro*.

Ņemot vērā, ka dzīvokļa īpašums tika atsavināts par pirkuma maksu, kura bija ievērojami zemāka par tirgus cenu, atzīstams, ka prasītāja kreditoru kopumam darījuma rezultātā tika nodarīti zaudējumi. Līdz ar to, darījums ir atzīstams par spēkā neesošu.

/pers. B/ administrators uz tiesas sēdi nav ieradies, tiesā saņemts iesniegums ar lūgumu izskatīt lietu bez viņa klātbūtnes. Iesniegumā norādīts, ka prasība tiek uzturēta pilnā apmērā.

Tiesa pārbaudot iesniegumam pievienotos dokumentus atzīst, ka administratora neierašanās uz tiesas sēdi atzīstama par attaisnojošu, līdz ar to uzskata, ka lietu iespējams izskatīt bez administratora piedalīšanās tiesas sēdē.

Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē prasību neatzina, sniedz paskaidrojumus, kas analoģiski lietas materiālos esošajiem rakstveida paskaidrojumiem.

Motīvu daļa

Tiesa, noklausoties atbildētājas paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, uzskata, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma.

Lietas izskatīšanas gaitā konstatēts, ka 2014.gada 12.novembrī /pers. B/ iegādājās dzīvokļa īpašumu Rīgā, /adrese/, noslēdzot pirkuma līgumu ar /pers. F/ *(lietas 15.-18.lapa)*. No minētā līguma 2.3.punta redzams, ka dzīvokļa cena noteikta 29500 *euro.*

/pers. B/ īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu /adrese/, tika nostiprinātas 2014.gada 19.novembrī *(lietas 22.-24.lapa)*.

No lietas materiālos esošā SIA "Interbaltija" 2014.gada 21.oktobra vērtējuma *(lietas 26.-39.lapa)* redzams, ka dzīvokļa /adrese C/, tirgus vērtība uz 2014.gada 20.oktobri ir noteikta 30900 *euro* apmērā.

No 2015.gada 27.aprīļa Pirkuma līguma, kas noslēgts starp /pers. B/ un atbildētāju lietā (lietas 59.-60.lapa) redzams, ka dzīvokļa īpašums tika atsavināts /pers. D/ par 29500 *euro.*

No lietas materiālos esošā SIA "Vindeks" 2015.gada 21.aprīļa vērtējuma *(lietas 121.-143.lapa)* redzams, ka dzīvokļa /adrese C/, tirgus vērtība uz 2015.gada 21.aprīli ir noteikta 29300 *euro* apmērā.

Atbildētājas īpašuma tiesības zemesgrāmatā tika nostiprinātas 2015.gada 5.maijā.

Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 10.jūlija spriedumu tika apmierināts /pers. B/ pieteikums un pasludināts /pers. B/ fiziskās personas maksātnespējas process *(lietas 11.-14.lapa)*. /pers. B/ maksātnespējas procesa lietā par administratoru iecelts /pers. C/.

Administrators, ceļot prasību norādījis, ka ar 2015.gada 27.aprīļa pirkuma līguma noslēgšanu ir nodarīti zaudējumi /pers. B/ kreditoriem 5607,11 *euro*, kas ir par pamatu darījuma atzīšanai par spēkā neesošu saskaņā ar Maksātnespējas likuma 96.panta pirmās daļas 1.punktu, pamatojoties uz Civillikuma 1415.pantu.

Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 128.panta pirmo daļu fiziskās personas maksātnespējas procesam tiek piemēroti juridiskās personas maksātnespējas procesa noteikumi, ievērojot šīs nodaļas noteikumus.

Maksātnespējas likuma 96.panta pirmās daļas 1.punkts nosaka, ka *administratoram ir pienākums izvērtēt parādnieka darījumus un celt tiesā prasību par attiecīgā darījuma atzīšanu par spēkā neesošu neatkarīgi no šā darījuma veida, ja tas noslēgts četrus mēnešus pirms juridiskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas dienas un tādējādi parādniekam ir nodarīti zaudējumi neatkarīgi no tā, vai persona, ar kuru*

vai kurai, par labu darījums noslēgts, ir vai nav zinājusi par zaudējumu nodarīšanu kreditoriem.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas apkopojumā Tiesu prakse lietās par darījumu apstrīdēšanu un zaudējumu piedziņu no parādnieka pārstāvjiem maksātnespējas procesu ietvaros *(www.at.gov.lv)* teikts, ka vērtējot jēdziena „apstrīdams darījums" būtību, jāņem vērā ne tikai atsevišķu darījumu (līgumu) un tā izpildi, bet arī parādnieka un trešo personu darbību kopumu, kas ir virzīts uz zaudējumu nodarīšanu parādniekam un kreditoru kopumam.

Civillikuma 1415.pants nosaka, ka neatļauta un nepieklājīga darbība, kuras mērķis ir pretējs reliģijai, likumiem vai labiem tikumiem, vai kura vērsta uz to, lai apietu likumu, nevar būt par tiesiska darījuma priekšmetu; tāds darījums nav spēkā.

No minētās tiesību normas secināms, lai atzītu darījumu par spēkā neesošu, nepieciešams konstatēt, ka līgumslēdzējpuses ir veikušas darbības, kas vērstas uz to, lai apietu likumu. Līdz ar to prasītāja pienākums, atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai, ir pierādīt, ka darījuma mērķis ir bijis izvairīties no likuma normās noteiktiem pienākumiem vai ierobežojumiem, pamatojot kā tas ir izpaudies, kā arī uz kāda likuma apiešanu darījumi ir vērsti. Turklāt prasītāja pienākums ir pierādīt, ka darījums ir vērsts uz apzinātu likuma apiešanu.

Kā redzams no atbildētājas sniegtajiem paskaidrojumiem, ko apliecina paskaidrojumam pievienotā dzimšanas apliecības kopija Nr.numurs, /pers. B/ lēmumu pārdot dzīvokļa īpašumu /adrese/, pieņēma, uzzinot, ka ģimenē gaidāms pieaugums.

Tāpat no paskaidrojumiem un tam pievienotā nekustamā īpašuma vērtējuma redzams, ka atbildētāja un /pers. B/, vēloties noslēgt pirkuma līgumu, ir vēlējušies pārliecināties par dzīvokļa īpašuma patieso tirgus vērtību, līdz ar to ir pasūtījuši nekustamā īpašuma vērtējumu, no kura redzams, ka tā tirgus vērtība tika noteikta 29300 *euro*.

Pirkuma līgums starp /pers. B/ un atbildētāju lietā tika noslēgts, dzīvokļa īpašuma vērtību nosakot 29500 *euro*.

Līdz ar to tiesai nav pamata uzskatīt, ka starp atbildētāju un /pers. B/ noslēgtais darījums būtu vērsts uz apzinātu Maksātnespējas likuma 128.panta ceturtās daļas apiešanu.

Tiesa uzskata, ka neraugoties uz to, ka strīdus dzīvokļa īpašuma tirgus vērtība uz 2015.gada 17.aprīli, pamatojoties uz 2016.gada 22.marta SIA "Eiroeksperts" veikto novērtējumu ir noteikta 31100 *euro* apmērā *(lietas 186.lapa*), bet faktiski tas tika pārdots par 29500 *euro,* nevar tikt atzīts par apzinātu likuma apiešanu, jo cenas starpība ir tikai 1600 *euro,* kas tiesas ieskatā nav nesamērīgi zema, jo faktiski tā ir tikai 5% starpība. Turklāt tiesai nav pamata uzskatīt, ka gadījumā, ja šo dzīvokļa īpašumu nebūtu nopirkusi atbildētāja, tad tas būtu pārdots par vērtējumā norādīto summu.

Tiesa ņem vērā, ka lietas materiālos kopumā ir trīs vērtējumi, tomēr, ņemot vērā, ka 2016.gada 22.marta vērtējums tika sagatavots, pamatojoties uz Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2016.gada 9.marta lēmumu par ekspertīzes nozīmēšanu, priekšroka tiek dota minētajam vērtējumam *(lietas 186.lapa)*.

Tāpat, tiesas ieskatā, vērā ņemams ir arī tas, ka /pers. B/ dzīvokļa īpašumu atsavināja tieši par tādu pašu cenu kā to iegādājās, kas papildus apliecina to, ka darījums nav atzīstams par tādu, kas apzināti vērsts uz likuma apiešanu.

Ņemot vērā, ka nav konstatējams, ka darījums ir vērsts uz apzinātu likuma apiešanu, nav pamata atzīt darījumu par spēkā neesošu, piemērojot Civillikuma 1415.panta nosacījumus.

Tāpat par nepamatotu tiesa uzskata, ka par līgumslēdzējpušu vēlmi apzināti apiet likumu liecina fakts, ka /pers. B/ ir apņēmies segt izdevumus, kas saistīti ar nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz atbildētājas vārda, jo saskaņā ar Civillikuma 1427.pantu tāds ir bijis līguma dalībnieku gribas izteikums, kas tiesas ieskatā, nenorāda uz apzinātu likuma apiešanu, jo šāda dalībnieku griba nevar tikt ierobežota, ja tā izteikta bez maldības, viltus un spaidiem *(Civillikuma 1440.pants)*.

Secīgi tiesai nav pamata uzskatīt, ka lietas apstākļi kopumā liecina par to, ka darījums noslēgts nolūkā izvairīties no kreditoru prasījumu segšanas, kas ir par pamatu atzīt prasību par nepamatotu un to noraidīt.

Ņemot vērā, ka prasība tiek noraidīta, tiesai nav pamata lemt par tiesāšanās izdevumu piedziņu no atbildētājas par labu prasītājam.

Tāpat, ņemot vērā, ka prasība tiek noraidīta, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 140.panta sesto daļu, atceļams prasības nodrošinājums, kas piemērots ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesneša 2015.gada 8.oktobra lēmumu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 93., 97., 193.pantu, tiesa

nosprieda:

Noraidīt Maksātnespējīgās fiziskās personas /pers. B/ administratora /pers. C/ prasību pret /pers. D/ par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu.

Atcelt prasības nodrošinājumu, kas piemērots ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesneša 2015.gada 8.oktobra lēmumu, pamatojoties uz kuru tika ierakstīta aizlieguma atzīme /pers. D/ piederošajam dzīvokļa īpašumam /adrese/.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesai 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Pilns sprieduma teksts pieejams no 2016.gada 23.maija.

Tiesnese Anna Mihailova